

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola IX. Liberii Papae Ad Episcopos Italiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

LIBERII PAPÆ
EPISTOLA IX. LIBERII PAPÆ
AD EPISCOPOS ITALIÆ.

*Liberius episcopis catholicis in Italia consistentibus, in Domino
æternam salutem.*

Exat apud
Hilarii frag.
lib. 1. pag.
37. & 38.

IMPERITIÆ culpam oblitterat resipiscens. Hoc autem & de scripturis sanctis aduertere est. Pietatem ad omnia vtilem esse legimus, cui cedit corporalis exercitatio, quãuis & ipsa vtilitatis retineat fructus, quam sectandam nobis etiam ratio temporis præsentis exposcit. Non enim si aliqui forte qui hoc studii gerunt, ratione prouisam destruere imprudenter sæuiori censura hoc æstimauerint, & non a re, quod iam ex apostolica auctoritate munitum est * de pietate cum dictum est, non esse parcendũ his qui apud Arianum ignorantes egerunt, quibus nescire illicitum fuit captum errori incidere *, idcirco veritas rependenda est. Sed mihi cui conuenit omnia moderate perpendere, maxime cum & Ægyptii omnes & Achiui accusati sententiam receperunt, multis parcendum quidem his, de quibus supra tractauimus: auctores vero esse damnandos, qui obliqua & maligna subtilitate & caligine offenderunt innocentium sensus, per quæ velamen obducerent veritati, tenebras lucem, & lucem tenebras venditantes.

Igitur si quis ignorationis captum * resipiscens sermonis nostræ aduocationis breuissima, illud virus in se pestiferum Ariani dogmatis subdolum ac tenebrosum fuerit expertus, reparatus exhauriat, condemnet, vehementiusque in auctores eius infæuiat, quos in se violentos expertus est, totumque se fidei apostolicæ & catholicæ vsq; ad Nicænæ Synodi Conuentum de integro mancipet. Per quam professionem, etiamsi quibusdam leue & remissum videtur, recuperet id quod per astutiam rectitatis amiserat. Verum si aliquis tam stolidæ mentis (quod haud credo) fuerit inuentus, qui non solum nolit conuertere, antidotum recipiens sanitatis, venenum virusque noxius sese * vindicare crediderat, & ratione vincetur, & auctori perfidiæ perditæ deputatus, ecclesiæ catholicæ spiritali vigore plectetur.

NOTA.

NOTA.

Liberius Ariminense naufragium reparare sollicitus, primus indulgentiæ vexillum erexit, ne, qui Arianorum fraudibus circumuenti, Nicææ confessionem deseruisse visi fuerant, extra ecclesiam diutius vagantes, lupis interea præda fierent. Primum quidem iis, qui in Italia lapsi fuerant, subueniendum esse putauit. Orientali autem ecclesiæ per Eusebium Vercellensem & Luciferum Calaritanum episcopos, ibidem exulantes, ita prouidit, ut iis apostolicæ sedis legatione commissa, potestatem dederit ea agendi, quæ pro temporis & loci conditione expedire iudicarent.

Liberius indulgentiæ vexillum primus erigit.

EPISTOLÆ X. LIBERII PAPÆ
COMMUNICATORIÆ
FRAGMENTVM AD ATHANASIVM.

EST igitur nostra confessio, optatissime Athanasi, Verbum, Dei filium, secundum naturam ex Deo, eodemque patre suo genitum esse, non creatum, semper in imperio collegam Deo & Patri, & indefinenter regnum obtinere in infinita sæcula, amen. Spiritum quoque sanctum vere ex Deo naturaliter Deum, indiuisibilem a Deo, secundum diuinas scripturas; ut sit vere Pater, vere Filius, & vere Spiritus sanctus: neque transferri debere vnumquodque nomen a suo significato, cui assignatum est, quo vera sit Trinitas sub vna deitate, sub vna potestate, & vna substantia: non enim dispertitur Filius, aut Spiritus sanctus a Patris substantia, quæ implet cælum & terram. Est igitur Trinitas (ut dixi) in vna substantia non diuisa, sed per essentiam vna, deitate vna, potentia vna, & regno vna, vna quoque gloria, vna item imagine, vna denique spiritu: Spiritus enim non diuiditur. Anathema igitur dices Sabellii & Arii dogmata, & supra annotatas hæreses, ad æternam pœnam, secundum Saluatoris vocem. Huic igitur confessioni, frater Athanasi, quæ vera fides in sancta catholica & apostolica ecclesia censetur, si mecum sentis, coram iudice Deo & Christo, quæso, subscribas; quo certiores reddamur, num eiusdem nobiscum suffragii sis, eademque statuas de vera fide; ut ego & securior efficiar, tuaque mandata inhæsitanter obeam. Id quoque tibi cognitum velim, carissime, filios veritatis confiteri, impassibilem esse deitatem, & de aduentu

Exstat apud Athanasium post literas apud Epictetum. Liberii fidei confessio.

Concil. Tom. 3.

T